

516 Na své tváře padáme

transpozice -2

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Na své tvá - ře pa - dá - me před tvou ve - leb - nos - tí,
o - běť, kte - rou chys - tá - me, při - jmi s las - ka - vos - tí,
jak ji k věč - né poc - tě tvé Je - žíš u - sta - no - vil,
než za na - še spa - se - ní na kří - ži krev pro - lil.

Před evangeliem

2. Kdo je z Boha, pravil Pán,
slovo Boží slyší;
má své nitro dokořán
a hluk světa ztiší.
Tak se ztiším dnes i já
před tebou, můj Pane,
ať v mé myslí pravda tvá
i v den všední plane.

Obětní průvod

3. Chléb a víno, Bože náš,
tobě obětujem;
srdce, které jen ty znáš,
tobě zasvěcujem.
Přijmi je a proměň je
jako ten chléb s vínem,
ať se navždy tajemně
sjednotí s tvým Synem.

4. Duše, teď se rozlétni,
ke svatému kříži,
kde na hoře obětní
Otcův hněv Syn smíří.
Ježíš se přibližuje,
jde vstříc lidu svému,
odpuštění slibuje.
Klanějme se jemu.

Přijímání

5. Kristus na zem sestoupil
a k Otcově chvále
krví svou nás vykoupil;
zemřel, živ je stále.
Zvěstovaný Mesiáš
pouta smrti láme.
Tobě, Králi, hosti náš,
duši otvíráme.

6. Pane, já nejsem hoden
tvého navštívení,
mnohým hříchům podroben,
světlo ve mně není.
Ale ty jsi světlo mé,
pokrm duše moje,
jenž mě v lásce přítomné
s věčnou láskou spojí.

7. Když jsi chodil Judeí,
mnohý toužil, Pane,
dotknout se tě s nadějí,
že se zázrak stane.
Já tě cele v srdci mám
jako chléb svůj denní;
kéž tě s vírou přijímám,
věčné uzdravení.

Závěr

8. Kéž zpěv díků za tvůj dar
v našich srdcích vládne,
ať v nás živé lásky žár
přes den nevychladne.
Buď tvá svatá oběť v nás
neustále živá,
zůstaň s námi dnes i v čas,
kdy se připozdívá.

Před evangeliem

2. Kdo je z Bo - ha, pra - vil Pán, slo - vo Bo - ží sly - ší;

má své ni - tro do - ko - řán a hluk svě - ta zti - ší.

Tak se zti - ším dnes i já před te - bou, můj Pa - ne,

ať v mé mys - li prav - da tvá i v den všed - ní pla - ne.

Obětní průvod

3. Chléb a ví - no, Bo - že náš, to - bě o - bě - tu - jem;

srd - ce, kte - ré jen ty znáš, to - bě za - svě - cu - jem.

Při - jmi je a pro - měň je ja - ko ten chléb s ví - nem,

ať se na - vždy ta - jem - ně s jed - no - tí s tvým Sy - nem.

Obětní průvod 2

4. Du - še, teď se roz - lét - ni, ke sva - té - mu kří - ži,

kde na ho - ře o - bět - ní Ot - cův hněv Syn smí - ří.

Je - žíš se při - bli - žu - je, jde vstříc li - du své - mu,

od - puš - tě - ní sli - bu - je. Kla - něj - me se je - mu.

Přijímání

5. Kris - tus na zem se - stou - pil a k Ot - co - vě chvá - le

kr - ví svou nás vy - kou - pil; ze - mřel, živ je stá - le.

Zvě - sto - va - ný Me - si - áš pou - ta smr - ti lá - me.

To - bě, Krá - li, hos - ti náš, du - ši ot - ví - rá - me.

Přijímání 2

6. Pa - ne, já ne - jsem ho - den tvé - ho na - vští - ve - ní,

mno - hým hří - chům po - dro - ben, svě - tlo ve mně ne - ní.

A - le ty jsi svě - tlo mé, po - krm du - še mo - jí,

jenž mě v lás - ce pří - tom - né s věč - nou lás - kou spo - jí.

Přijímání 3

7. Když jsi cho - dil Ju - de - í, mno - hý tou - žil, Pa - ne,

dot - knout se tě s na - dě - jí, že se zá - zrak sta - ne.

Já tě ce - le v srd - ci mám ja - ko chléb svůj den - ní;

kéž tě s ví - rou při - jí - mám, věč - né u - zdra - ve - ní.

Závěr

8. Kež zpěv dí - ků za tvůj dar v na - ŝích srd - cích vlád - ne,

ať v nás ži - vé lás - ky žár přes den ne - vyc - hlad - ne.

Buď tvá sva - tá o - běť v nás ne - u - stá - le ži - vá,

zů - staň s ná - mi dnes i v čas, kdy se při - po - zdí - vá.